

PRZECHODZIEC (1) *sb m*

[przechodzić], przechodzić *a. przechodźca*.

Teksty nie oznaczają ó oraz é; oba e prawdopodobnie jasne (tak w prze- oraz -ec).

[sg N przechodzić.] ◇ *pl A m pers przechodźc(e).*

Sł stp: przechodźca, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład): przechodźca.

Ten, kto poprzedza, idzie wcześniej: [vbi precursor {(przechodźecz)} pro nobis introvit iesus [Vulg Hebr 6/20] Glosy II nr 84/177.]

przechodzić czyj: iádácze trzew ludzkich/ á požerce krwie/ rodzice y namowce duŝ bez ráthunku chćiałeś ftráćić/ [...] Ale y tym iáko to ludziom odpuścćieś/ y poŝlałeś przechodźce woyŝká twoiego [et misisti antecessores exercitus Tui] Sierŝenie/ áby ie potroŝe z źiemie wygnáli. Leop Sap 12/8.

Synonimy cf PRZECHODZENĆ.

Cf PRZECHODZENĆ